65ste Jaargang No. 5350

DAGBLAD

AMIGOE DI CURAÇAO

Donderdag 12 Februari 1948

Dit blad verschijnt niet op Zon- en feestdagen. Abonnementsprijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname en de Bovenwindse Eilanden ƒ 2.50, buitenland ƒ 3.— per maand, bij vooruitbetaling. Advertentieprijs ƒ1.— per cm. kolomlengte.

Uitgave van de Paulus-Drukkerij te Curaçao, Directeur A. C. Beerman. Hoofdredacteur Ad. Versnev. Adres voor directie, redactie en administratie: Conscientiesteeg 27. Postbus no. 80, telefoon Directie en Administratie no. 1550, Redactie no. 1858.

Agent voor Aruba, Oranjestad, J. E. Croes, Nassaustraat 376; voor Aruba, San Nicolas, G. D. Hofstee. Bankiers, Hollandsche Bank Unie, N.V., Maduro & Curiel's Bank, beide te Willemstad, Curaçao, Nederlandse Crediet-bank N.V., bijkantoor te Venray (Nederland).

Frankrijk wil een veiligheidszone tegen Duitsland

Arbeiders in Engeland en Frankrijk eisen hogere lonen

Wallace mogelijk presidentscandidaat der Communisten

FRANKRIJK EN WEST-DUITSLAND.

Diplomatieke kringen zeggen, aldus Alex Singleton uit Londen dat Frankrijk gevraagd heeft om een veiligheidszone te krijgen ten Oosten van de Rijn. Dit onderwerp zal hoog op de agenda staan der besprekingen tussen Engeland, Frankrijk en Amerika. Deze landen zullen onderhandelen over het toekomstige West Duitsland. Een zegsman van het Ministerie van Buitenlandse Zaken heeft gezegd, dat de proef-agenda voor de conferentie door Noord-Amerika en Engeland aan Frankrijk is voorgelegd. Deze conferentie zou oorspronkelijk op 20 Februari aanvangen. Het voornaamste streven der Noordamerikaanse en Brtse vertegenwoordigers zal zijn om Frankrijk er toe te bewegen de door Frankrijk bezette zone van Duitsland te voegen bij de gezamenlijke Noordamerikaanse en Britse zones. Waar Frankrijk zijn veiligheidszone wenst is nog niet bekend gemaakt. Diplomaten zijn van mening, dat Frankrijk hiermede slechts een vooruitgeschoven basis wil hebben voor een vlugge reactie tegen elke Duitse poging van agressie.

Deze kringen beweren, dat Frankrijk deze veiligheidszone als eis zal stellen om zich aan te sluiten bij West-Duitsland. Deze veiligheidsphasen staan in nauwe aansluiting bij die der Beneluxlanden — België, Nederland en Luxemburg —. Engeland is een voorstander van een vijf-landen-overeenkomst als basis voor de West Europese Unie. Frankrijk en Noord-Amerika hebben aan Engeland de verzekering gegeven, dat de Benelux-landen deel zullen hebben in de besprekingen over Duitsland.

Over het algemeen kan Noord-Amerika zich verenigen met het ingenomen standpunt van Frankrijk en de Benelux. Het zal dit ondersteunen, voornamelijk omdat het zorg draagt voor de industriële reconstructie van West Duitsland, waardoor dit laatste land zou kunnen opereren binnen het netwerk van het Marshall-plan.

„BEVROREN LONEN"

Zeven en dertig vakbonden trotseren de regeringspolitiek van bevroren lonen en stemden om hogere betaling te eisen voor de drie millioen leden der bonden.

Op de vergadering te New Castle besloten de vakbonden druk te gaan oefenen teneinde een opslag van ongeveer 14 shillings per week te verkrijgen. Deze vergadering werd bijgewoond door de confederatie der scheepsbouwers en monteurs.

Op andere plaatsen heeft de Labourregering te kampen met zwaardere strijd om zijn anti-inflatie doctrine te handhaven en te hoeden voor de verwoesting door de strijdlustige vakbonden, die steeds meer lonen eisen.

Deze vakbonden eisen meer verhoging ter tegemoetkoming in de hoge levenskosten. Het Congressioneel comite der vakbonden, dat bijna acht millioen georganiseerde arbeiders vertegenwoordigt, zal heden avond een bezoek brengen aan de Engelse premier Attlee. Van bevoegde zijde wordt vernomen dat de zegsman van dit comite opgedragen is om Attlee enkele vragen te stellen. Een dezer vragen is nl. wat de regering voor plannen heeft om de prijzen te beperken nu zij de lonen en inkomsten heeft laag gehouden. Tot dusver is de positie van de regering door geen enkel deel van de bevolking aangenomen, aldus een verklaring van Attlee, verleden week gedaan. Dit niettegenstaande de ernstige waarschuwingen voor een komend nationaal bankroet. Integendeel; een en twintig parlementsleden, die bijna allen ambtenaren zijn van de vakbonden, zijn rechtstreeks tegen hun regering ingegaan. Zij hebben in het Lagerhuis gevraagd om de regeringspolitiek te verwerpen, daar dit een economische drogredenering is. De weerspannigheid der vakbonden is gestegen sinds Attlee verleden week verklaard heeft dat de regering zich fel zal kanten tegen elke verhoging der lonen. Verschillende belangrijke vakbonden hebben als antwoord verklaard dat zij druk oefenen om een loonsverhoging voor de arbeiders te verkrijgen.

DRANG NAAR LOONSVERHOGING.

De algemene confederatie der arbeiders te Parijs heeft gevraagd om een verhoging der lonen met 35 a 38%. Dit werd gevraagd teneinde de stijging der prijzen enigzins te kunnen weerstaan. De C.G.T. is gevormd uit de linkse vakbonden en staat onder invloed der communisten. De stijging der prijzen is begonnen bij de instelling van het nieuwe monetair program voor Frankrijk.

Hierdoor devalueerde de franc, en er werd een vrije handel ingevoerd. Tevens werden alle bankpapieren van 5000 francs uit de circulatie getrokken. Onder tussen heeft het kabinet besloten dat personen, die minder dan 14 der waardeloos verklaarde bankbiljetten van 5000 franc inleveren, een extra vergoeding zullen krijgen van 15000 franc. Zij hebben reeds de eerste betaling van tienduizend francs ontvangen. Zij die 14 of meer van dergelijke bankpapieren inleveren, moeten afwachten op een onderzoek van waar zij dat geld gekregen hebben.

WALLACE EN DE COMMUNISTEN.

Er zijn de eerste tekenen, dat Henry Wallace bij zijn candidaatschap voor het presidentschap gesteund zal worden door de communisten. Een verslag van de pas gehouden bijeenkomst van het Nationale Comité der communistische partij in de Verenigde Staten werd gepubliceerd in de „Daily Worker", het officiële blad van de partij, waarin wel niet zonder meer Wallace gesteund werd, maar waarin wel gezegd werd, dat de derde partij geboren is uit de kruistocht van het volk ter verkrijging van vrede en burgerlijke vrijheid.

AMSTERDAMSE BEURS.

Conversielening 98 3/16; Koninklijke 351¼; Unielever 312¾; Nederlandse Scheepvaartunie 183¾; H.V.A. 245; Delimy 196¼; Amsterdamrubber 176¼.

DE AS VAN GANDHI.

Officieel werd door radio rondgeroepen, dat de as van Gandhi was uitgestrooid boven de samenloop der drie heilige rivieren in Brits Indië. Terwijl de plechtigheid plaats greep, wierpen drie vliegtuigen millioenen rode, witte en gele rozen. Het geleek een rozenregen.

Minister-president Pandit Jawaharlal Nehru van India, die door Gandhi zijn politieke erfgenaam genoemd werd, woonde de ceremoniën met een zorgvolle uitdrukking bij. Na de as in de rivier gestrooid was, gingen de naaste familieleden in een andere boot over om het laatste heilige bad te nemen als een symbool, dat de laatste wereldse banden met de dode verbroken waren. Kilometers lang waren de oevers van de rivier bezet met een ontzaggelijke menigte, die in grote droefheid verkeerden.

Nehru richtte in het Hindostaans het woord tot de menigte en bezwoer hen getrouw te blijven aan de beginselen, waarvoor Gandhi leefde en stierf. Hij herhaalde wat Gandhi eens zeide namelijk, dat de dood steeds een zegen is en dat het een dubbele zegen is als men sterft op het slagveld voor een edele zaak. En de Mahatma, aldus Nehru, stierf de dood der strijders.

R. T. C.

De centrale sectie van de Ronde Tafel Conferentie deelde mede in een rapport welk heden werd gepubliceerd, dat er een Nederlands rijk moet worden ingesteld, dat verenigd zal zijn onder de Nederlandse Kroon en dat geregeerd moet worden door het Rijkskabinet, het Rijksparlement enhet Rijkshof.

De constitutionele verhoudingen tussen de verschillende delen zullen geregeld worden in de Rijksgrondwet, waarin de Rijksbelangen en organen worden neergelegd. Sommige leden van de centrale sectie stelden voor dat een periodieke verandering in de Rijksgrondwet noodzakelijk is en dat iedere vijf jaren een Rijksconferentie moet worden bijeengeroepen om deze aan te brengen.

Aruba's verzoek om onafhankelijkheid werd door de centrale sectie gesteund.

De sectie is van mening, dat het nog niet mogelijk is de verhouding met de Verenigde Staten van Indonesië te bepalen. Merkwaardig is het wel dat er Indonesische waarnemers ter R.T.C. aanwezig zijn en te betreuren is het dat noch Suriname noch de Nederlandse Antillen uitgenodigd waren om waarnemers te sturen naar de conferenties met Indonesië. Bovenstaand werd geseind uit Amsterdam door Aneta.

GEEN LANDING OP ROME.

Met ingang van 22 Februari zal de K.L.M. de Amsterdam-Batavia route weder via Cairo vliegen. Tevens zal van dien datum af geen landing meer gemaakt worden op Rome.

het nieuws van vandaag

Het telegram, dat gisteren bij het ter perse gaan van de krant nog binnenkwam, bevatte verheugend nieuws van de R.T.C.-Conferentie. Het gaat er op lijken, dat de delegatie zich rustiger en wijzer gedragen gaat. De eerste bijeenkomst op het ministerie van Overzeese Gebiedsdelen met de Curaçaose delegatie werd gehouden over de aangelegenheden betreffende het huidige bestuursstelsel van de Nederlandse Antillen. Werkelijk deugd deed het te lezen, dat van Arubaanse zijde verzocht werd een staatscommissie in te stellen teneinde de gevolgen te onderzoeken, die zouden kunnen voortspruiten uit het eventueel verlenen van de nieuwe status. Dat is een nuchter verzoek. Daar had al lang mede begonnen moeten worden. De afscheiding van Aruba moet geen gevoelsquaestie zijn. Het is voornamelijk een economische quaestie. Wij geven toe, dat Aruba momenteel met zijn rijkdom best de afscheiding zou kunnen betalen, maar blijft dat zo. Zijn de bestaansbronnen van Aruba niet hoofdzakelijk gelegen buiten het eigen gebied en wat gaat Aruba doen als de overvloedige geldstroom ophoudt. Wordt er dan weer een huwelijk gesloten? Maar dat is helemaal niet netjès. De bruid gaat er vandoor als zij centen heeft en komt weer terug als ze de duiten verspeeld heeft. Dat is helemaal geen gevoelsbruid. De heer Henny Eman spreekt voortdurend over een gevoelsquaestie, maar wij geloven, dat dit niet waar is. Het hele geval zit hem in de centen of liever dollars. Maar Aruba moet niet vergeten, dat het de bron van die dollars niet in handen heeft. Wij hopen van harte, dat de bron nog tot in lengte van jaren bestaan blijft en dat het verre nageslacht er nog van profiteren mag, maar Aruba zelf heeft dat niet in handen. Het is wijs, dat er nu een commissie wordt ingesteld om de gevolgen van de scheiding te bestuderen en wij hopen van harte, dat de scheiding niet doorgaat. Het kan een gelukkig huwelijk zijn als bruid en bruidegom elkander leren verstaan en de een niet te veel van de ander wil profiteren. Laat de bruid haar eigen huishoudgeld besteden zoals zij het wil. Dat is billijk en het wordt een vrouw met eigenwaarde. Met wijsheid, begrip voor elkander en door de verbondenheid der jaren kan het een harmonisch huwelijk zijn, waarop Eman trots zal zijn tot in zijn hoge ouderdom.

Ook het feit, dat er waarschijnlijk in Curaçao een college ingesteld zal worden ter voorbereiding van het nieuwe staatsbestel, geeft reden tot verheugenis. Wij hopen van harte, dat de geest, waaruit deze voornemens voortkwam, mag blijven leven in de delegatie. Dan alleen kan er vruchtbaar werk verricht worden. Geen dreigementen met Bogotá en dergelijke zijn de middelen voor een oplossing, maar bedachtzaam overwegen en het raadplegen van eerlijke, wijze lieden is de aangewezen weg.

Recht tot het Hart

Geen verstandig mens, zal Christus' leer bij Judassen gaan putten.

Katholiek met Hart en Handen?

Onze katholieke belangen moeten wij verdedigen door onze katholieke principiepen in de practijk van het publieke leven te brengen.

Ja, dat liedje hebben we al meer gehoord dezer dagen. Maar wat hebben we er eigenlijk aan, aan die belangen? Wat voor nut hebben ze voor ons? Verdienen we er meer geld mee? Of gaan de prijzen van de levensmiddelen er mee omlaag? Er worden voor de verdediging van die belangen heel wat moeilijke en onaangename dingen van ons gevraagd. Wat is dus het voordeel er van?

Ook dit is een redenering, die men nog al eens hoort, en die nog vaker veilig verborgen blijft achter twee glazen ogen, die u aanstaren. Er zijn heel wat kuiltjes op Curaçao, waar deze twijfel in begraven ligt.

Het is een bedenkelijke eigenschap, bij alles te vragen: wat hebben we er aan? Wat verdienen we er mee? Om van het antwoord op die vragen onze waardering voor de betreffende dingen te laten afhangen. Het herinnert aan de man, die een geschilderd stilleven van komkommers niet mooi vond, omdat hij niet van komkommers hield. Of aan die andere, die van oordeel was, dat poëzie verboden moest worden, omdat dichters veel meer plegen op te eten, dan ze met hun gedichten verdienen.

Dergelijke vragen zijn de uiting van een te bekrompen mentaliteit, van een onvolgroeide persoonlijkheid. De mentaliteit is er één, die slechts aandacht heeft voor een gedeelte van het menselijk leven, nl. het stoffelijke, het lichaam, en alles wat dit ten goede komt, geniet de levendigste belangstelling, zoals: gezondheid, vermaak en winst. Het andere deel van het menselijk leven echter, het geestelijke, ontsnapt volkomen aan haar bevattingsvermogen dat nog niet breed genoeg is en niet voldoende verdiept, om de meer gecompliceerde zijden van het menselijk leven te doorgronden en te waarderen. Alle uitingen van dit leven: Kunst, Wetenschap en Godsdienst, worden met onverschilligheid bejegend, tenzij men er een middel in ziet, om stoffelijke voordelen te winnen, bv. om zich door ontwikkeling een goede positie te verwerven, of om zich door het „aanschaffen van kunst" de allures van de Grand Seigneur aan te meten.

Cultuur om cultuur wordt hier weinig beoefend, en geestelijke goederen vinden om hun innerlijke waarden weinig waardering.

Deze bekrompen mentaliteit is uiteindelijk een gevolg van de onvolgroeidheid der persoonlijkheid. Het ligt voor de hand, dat men in het leven slechts die goederen zal waarderen, welke overeenkomen met zijn aard, en zolang die nog overwegend stoffelijk is, zullen stoffelijke goederen natuurlijk de meeste waardering vinden.

Curaçao maakt op het ogenblik zijn puberteits-jaren door, en het is belangwekkend, zo nauwkeurig als de verschijnselen, die deze jaren in het individuele leven plegen te begeleiden, opgaan voor het publieke leven van deze gemeenschap.

De opgroeiende jongen is niet zelden een lastig kind. Hoe gezeggelijk, hoe vatbaar voor leiding hij in zijn kinderjaren ook moge geweest zijn, wanneer hij uit de kluiten schiet, wanneer hij begint te verdienen, wanneer hij op materieel gebied zich zelf bedruipen kan, komt er een gevoel van zelfstandigheid over hem, dat hem niet zelden in conflict met volwassenen brengt. Hij verlangt er naar, voor een volkomen volwaardig mens gehouden te worden, en het bewijs, dat hij dit terecht doet, ligt voor hem in het feit, dat hij zijn eigen boterham verdient.

Dat hij in duizend andere opzichten nog op de hulp van anderen aangewezen blijft, en dus, ondanks zijn vrijheidsdrang, verre van zelfstandig; dat hij nog lang niet volgroeid is in de volledige betekenis, die dit woord, gezien de aard van de menselijke persoonlijkheid, heeft; dat hij, hoever zijn stoffelijke ontwikkeling ook gevorderd moge zijn, geestelijk nog jaren van de volwassenheid verwijderd is; dit alles ziet hij ten ene male over het hoofd, met een blindheid, die het beste bewijs is voor de nog te grote beperktheid zijner geestelijke vermogens.

Overwegend stoffelijk en zinnelijk ingesteld, als hij is, — niet voor niets worden deze jaren de „moeilijke jaren" genoemd — kent hij in zijn oordeel over zaken, die het menselijk leven raken, zulk een overwegende waarde toe aan zijn materiële onafhankelijkheid, dat de rest er als bagatel bij in het niet verzinkt, en dat hij zich op alle gebied volwaardig en zelfstandig acht. Niet dat hij zijn ouders niet meer nodig heeft, maar hij neemt die hulp terloops, als iets vanzelfsprekends, als een onbetekenende kleinigheid, zonder er de consequentie uit te trekken, die de enig juiste is: dat, al is hij wellicht een man in verdienste, hij nog een kind is in alle andere dingen, die voor het leven even nodig, zo niet onontbeerlijker zijn.

Een parallel verschijnsel manifesteert zich tegenwoordig in het publieke leven van deze gemeenschap. Vanaf het ogenblik, dat Curaçao in staat was, zelf zijn inkomsten en uitgaven in evenwicht te brengen, d.i. zijn begroting sluitend te maken, bekroop het de trots, het zelfstandigheidsgevoel der jongelingsjaren. Het feit, dat het zijn eigen boterham verdiende, gold als een bewijs, dat het van nu af zijn eigen baas kon zijn. Het voogdschap van anderen begon dan ook als een ondragelijke last te drukken. Het kweekte wrevel en misnoegen, verzet en onaangename woorden: dit alles van dat hoekige, onhandige karakter, hetwelk het ongenoegen van de opgeschoten knaap kenmerkt.

Men werd buitengewoon prikkelbaar op het punt van „eer", zodat niets gezegd kon worden ter aanduiding van fouten of ter aanmaning tot voorzichtigheid, zonder dat dit kwaad bloed zette, als verachting of bespotting werd uitgekreten, terwijl degene, die zulke opmerkingen plaatste, steevast beschouwd werd als een kwaadwillige, die niet de vooruitgang maar het achteruitzetten van het volk beoogde.

Men had meer aandacht voor het eigen baas zijn, dan voor werkelijke zelfstandigheid en onafhankelijkheid, ja de facto meende men, dat degene, die zijn eigen brood eet, ook op zijn eigen benen kan staan. Men wilde onder de voogdij uit, maar kneep intussen de ogen dicht voor de ontelbare aangelegenheden, waarin men nog op de hulp van anderen aangewezen bleef. Dit zijn niet ter zake doende kleinigheden in de appreciatie van de opgroeiende jongeling, ofschoon ieder volwassen en geestelijk rijp mens begrijpt, dat onafhankelijkheid in het lenigen van alle behoeften des levens belangrijker is dan zijn eigen baas te zijn, ja, dat die onafhankelijkheid de onmisbare grondslag is, waarop men alleen, zonder zich zelf te benadelen, zijn eigen baas kan zijn.

De symptomen, die het publieke leven van Curaçao heden ten dage vertoont, zijn dus adolescentie-verschijnselen. Ze komen voort uit de beperkte mentaliteit van de nog onvolgroeide persoonlijkheid, die, overwegend stoffelijk ontwikkeld, slechts het materiële overmatig waardeert, en met de maat van de stof zijn waardering voor andere dingen uitmeet. Dit verklaart dan ook de vragen, die wij boven betreffende de Godsdienst uit de mond van het volk vernamen: Wat hebben we er aan? Wat voor voordelen (materiële, wel te verstaan) biedt ze ons?

Waar nu de actie, om eigen baas te worden en zich van voogdij te bevrijden, reeds zo ver gevorderd en zo ver geslaagd is, zou het dwaasheid zijn, te blijven staan op het standpunt, dat men zich eerst meer economische, sociale en culturele onafhankelijkheid verwerven moet, voordat men zijn aandacht zo uitsluitend op de politieke zelfstandigheid richt: dat het heel wat eervoller is, zijn eigen baas te zijn, omdat men in alles voor zich zelf zorgen kan, dan omdat men niet naar de bevelen van anderen luistert. Het heeft geen zin, hierop te blijven hameren, en het is inderdaad onmogelijk, de klok terug te zetten, als men daarmee zou willen trachten, gedane zaken te doen keren.

Het verstandigste, dat wij, gegeven de omstandigheden kunnen doen, maar wat dan ook een onvermijdelijke noodzaak geacht moet worden, zo wij in de toekomst met succes onze eigen baas willen zijn, is, onze geestesgesteldheid te verruimen en te verdiepen. Haar op te heffen boven het peil van het materiële, zodat wij spontaan en uit innerlijke overtuiging de geestelijke goederen van het leven, ook van het gemeenschappelijke leven, kunnen waarderen. Zodat wij niet meer vragen, of ook maar denken in het geheim van ons hart, wanneer er over katholieke belangen gesproken wordt: wat hebben we er eigenlijk aan? Wat voor nut hebben ze voor ons?

Zo'n mentaliteit moet voltooid verleden tijd voor ons worden. Dit des te dringender, naar mate het voogdijschap, dat die belangen voor ons, alhoewel zonder ons verdedigde, binnenkort voltooid verleden tijd zal zijn.

Dan moeten we onze eigen „baas zijn. Doch ook in staat, dit „eigen" op te vatten in de brede betekenis, die het heeft, van volwaardige menselijke persoonlijkheid. „De mens leeft niet van brood alleen, maar van alle woord dat voortkomt uit de mond van God", heeft Christus gezegd. Op die dag moeten wij de diepe zin van deze woorden verstaan, moeten wij er ook voor willen vechten, om ze in het leven van deze gemeenschap tot uitdrukking te brengen.

Slechts dan zullen wij, zonder schade voor ons zelf, onze eigen baas kunnen zijn, en zijn de katholieke belangen bij ons veilig, omdat we ons zullen tonen: katholiek met hart en handen.

CURAÇAO

MEDEDELING ADMINISTRATIE.

Met ingang van heden heeft de heer A. C. Beerman het directeurschap van de Paulusdrukkerij aanvaard. Alle quaesties de administratie betreffend moeten van heden af met hem afgehandeld worden. Telefoonnummer 1550.

DIRECTEUR BEERMAN.

Dezer dagen heeft de heer A. C. Beerman het directeurschap aanvaard van de Paulusdrukkerij. De heer Beerman arriveerde tegen het einde van November vorig jaar op Curaçao en voerde hier verschillende besprekingen namens de „Boek-, Kunst- en Handelsdrukkerij" C. van den Akker. In Nederland heeft de heer Beerman een zeer goede naam en verwierf zich vooral bekendheid in de oorlogsjaren, toen hij bedrijfsleider was van Drukkerij Duwaer te Amsterdam, toen Frans Duwaer het leven liet door zijn illegale arbeid. Later richtte hij een grafisch bureau op, dat zeer gewaardeerde adviezen verstrekte.

Directeur Beerman heeft voor de Paulusdrukkerij grootse plannen op het oog. De technische outillage zal geheel vernieuwd worden en er zal voor gezorgd worden, dat het betere drukwerk ook op Curaçao mogelijk is.

Wij hopen van harte, dat onder leiding van de nieuwe directeur de Paulusdrukkerij moge groeien en bloeien en van groot belang moge zijn voor het economisch leven van het nieuwe Curaçao.

.. MEVROUW KASTEEL MOEST ER UIT.

Gisterenmiddag vertrok de Alablanca met Mevrouw Kasteel en adjudant Kapitein van de Laarschot. Deze vogel zou naar Venezuela vliegen, doch even na de start keerde de vogel terug en Mevrouw Kasteel moest uitstappen. Naar wij vernemen waren de remmen van het vliegtuig niet goed en uit voorzorgsmaatregel is men maar teruggekeerd. Naar wij later vernemen heeft Mevrouw Kasteel de reis voortgezet met de Philipsburg.

TARIEFSVERHOGINGEN BIJ DE LUCHTVAART.

In het eerste jaar na de oorlog hebben vrijwel alle luchtvaartmaatschappijen op het Westelijk Halfrond hun passageprijzen vrij aanzienlijk verlaagd. Op de binnenlandse lijnen in de Verenigde Staten bedroeg de verlaging in het algemeen 10%. Bij de in het buitenland werkende Amerikaanse maatschappijen waren deze reducties vaak nog aanmerkelijk hoger met het gevolg dat de prijs van een passagebiljet van de Ver. Staten naar een bepaalde bestemming in het buitenland in verhouding tot het indexcijfer slechts 40% bedroeg van voor de oorlog; m.a.w. in vergelijking met het gemiddelde inkomen van de reiziger kostte zijn luchtreis hem 60% minder dan vroeger.

Echter zijn sindsdien de onkosten voor de luchtvaartmaatschappijen belangrijk gestegen, salarissen en sociale lasten zijn sterk verhoogd; de landingsgelden, de prijzen van materialen, onderdelen en brandstoffen zijn eveneens met sprongen omhoog gegaan.

Alleen de benzine-prijs is thans al 34% meer dan een jaar geleden. Het is daarom niet te verwonderen, dat vrijwel geen luchtvaartonderneming op het Westelijk Halfrond de laatste tijd zonder verlies werkte. Vandaar dat men, om de steeds groter wordende kloof tussen inkomsten en uitgaven enigszins te overbruggen enkele maanden geleden besloot, om op de Amerikaanse binnenlandse lijnen de passageprijs met 10% te verhogen. In geld uitgedrukt zijn zij echter nog lager dan voor de oorlog.

Thans hebben ook de Amerikaanse internationale luchtvaartmaatschappijen aangekondigd, dat de tarieven omhoog zullen moeten, aangezien zij anders in ernstige financiële moeilijkheden zullen komen.

De K.L.M. heeft, vooral bij het Westindisch Bedrijf, met hetzelfde euvel te kampen en vandaar dat zij het voorbeeld van de Amerikanen zal moeten volgen en binnenkort de passageprijzen, die zij, daartoe mede gedwongen door de concurrentie, in de laatste anderhalf jaar met gemiddeld 25% had verlaagd, weer iets zal verhogen.

Terwijl op de internationale diensten deze toeslag eveneens circa 10% zal bedragen, is de K.L.M. van plan de verhoging op de nationale trajecten, dus op de diensten tussen de eilanden van het Gebiedsdeel Curaçao onderling en tussen Curaçao en Suriname, tot 5% te beperken.

Zij hoopt, dat het zware verlies dat anders dit Bedrijf in 1948 ongetwijfeld zou lijden, daardoor althans ten dele wordt goedgemaakt. Anderzijds zijn de luchtvaartmaatschappijen in dit gebied overeengekomen het publiek tegemoet te komen wat betreft het vervoer van bagage. In plaats van 25 kg. vrije bagage zal thans 30 kg. gratis door de lucht kunnen worden meegenomen.

Zowel de tariefsverhoging als de nieuwe bagage-regeling zullen 25 Februari a.s. van kracht worden.

Wie begon de koude Oorlog ?

door ..

De Witt Mac. Kenzie.

Het volk van Noord-Amerika moet zich niet inlaten met beschuldigingen en tegenbeschuldigingen omtrent het feit, wie de tweede wereldoorlog heeft veroorzaakt.

Dit geeft een verkeerd idee van het onderwerp. Belangrijker is wel om te weten, wie de koude oorlog begonnen is, daar Noord-Amerika zelf hierin is betrokken.

Wij moeten zowel in het tegenwoordige als in de toekomst leven. Het is logisch, dat een kennis van de geschiedenis belangrijk zal bijdragen om het tegenwoordige te interpreteren en zich voor te bereiden op het toekomstige. Het is daarom aanbevelingswaardig om een studie te maken van de huidige verwikkelingen tussen Washington en Moskou omtrent de antecedenten van de tweede wereldoorlog.

Ik zal echter niet in détails treden, doch zal slechts enkele feiten aanstippen:

De Verenigde Staten van Noord-Amerika heeft Duitse documenten gepubliceerd waaruit is gebleken dat Duitsland en Rusland waren overeengekomen om Polen in tweeën te verdelen. Tevens zouden zij besloten hebben om Engeland en Noord-Amerika buiten Europa, Azië en Afrika te houden.

Moskou heeft nu bericht dat Noord-Amerika, Engeland en Frankrijk Hitler gesteund hebben om een oorlog te beginnen. Moskou beweert dat dit geschied is door de „gouden regen van Noordamerikaanse dollars" en door de Britse en Franse diplomatie. Wat betreft de verdeling van Polen behoeft er weinig over gezegd te worden, daar wij konden zien dat dit practisch reeds geschied was, voordat de oorlog begon. De Duitse Minister van Buitenlandse Zaken, Von Ribbentrop getuigde gedurende zijn proces te Neurenberg, alwaar hij als oorlogsmisdadiger terecht stond, dat Rusland een gewillig partner van Duitsland was in verband met deze verdeling. De Bolsjewistische aanhaling omtrent de „gouden regen van Noordamerikaanse dollars" is iets nieuws voor uw correspondent. Aangaande de beschuldiging ten aanzien van de Britse en Franse diplomatie zal ik de allerlaatste zijn die hieraan geloof zal hechten. Immers heb ik persoonlijk de Minister-president van Engeland. Chamberlain, gevolgd op zijn reis naar Berchtesgaden en Godesberg, alwaar hij getracht heeft het Nazie-beest tot bedaring te brengen. Ook heb ik de fatale conferentie van München bijgewoond. Op deze conferentie werd het kleine hoofd van Tsjechoslowakije op een platte schotel aan Hitler overhandigd.

Ik maak mij echter meer bezorgd omtrent de koude oorlog waarbij de Verenigde Staten van Noord-Amerika bij betrokken zijn. Er is groot gevaar dat de koude van deze oorlog overgaat in hitte. Wie heeft nu deze oorlog aangezet en waarom werd dit gedaan? Het zou voor ons gevaarlijk zijn, indien wij niet op de hoogte zijn der verschillende feiten, welke ik U om deze reden zal mededelen.......... ... ...

„Deze koude oorlog is begonnen door de Sovjet Unie in het jaar 1919. Toen werd de komintern of derde internationale gevormd. Dit was dan de generale staf die toezicht zou oefenen op de wereldrevolutie, welk ten doel had het communisme in alle landen in te voeren. De kruistocht werd voortgezet totdat Stalin na de dood van Lenin in 1924 aan het bewind kwam. Tijdelijk schoof Stalin toen deze wereldcampagne op de achtergrond, totdat hij zijn vijfjarig plan uitgevoerd zou hebben. Hij heeft zorg gedragen, dat Rusland een machtig land werd op industrieel en militair gebied. Hij wilde paraat staan voor eventuele gebeurtenissen.

De Sovjetleider werd door de Europese waarnemers aansprakelijk gesteld wegens het voorbereiden van een nieuwe wereldoorlog, welke Europa zou doen leegbloeden en een chaos veroorzaken welke het communisme de kans zou geven. Deze oorlog is inderdaad gekomen en de geschiedenis zal uitmaken wie begonnen is. Een belangrijker feit is wel, dat dit krankzinnig continent medegeholpen heeft aan de bereiding van een vruchtbaar veld voor de rode doctrine, welke door de Russische wapens gesteund werd. Het zeer groot communistisch heeft een weg gebaand door Oost en Centraal Europa.

Uit deze omstandigheden is nu de koude oorlog voortgevloeid. Deze oorlog bedreigt nu West-Europa en de rest van de wereld. Bergen van argumenten zullen worden aangehaald omtrent de vraag hoe de wereldoorlog begonnen is. Doch er zijn geen argumenten voor de koude oorlog en de gevaren en de bedreiging daarvan voor de vrije naties.

AGENDA

BIOSCOPEN:

WEST-END: „Gallant Bess" 7 en 9 uur.

CINELANDIA: „The flying serpent" 8 uur.

ROXY: „The lost moment" 7 uur; „The wistful widow of Wagon Cap" 9 uur.

WIT GELE KRUIS: De dienst van wijkverpleging wordt tot en met 15 Februari as. waargenomen door Zuster Poel, Leonard B. Smithplein 36, tel. 2372.

APOTHEKEN: De avonddiensten tot en met 13 Februari as. worden waargenomen door: Botica Juliana (Punda), Julianaplein No. 6, tel. 2400 en door Botica Del Pueblo (Otrabanda), Bredestraat 82, tel. 2218.

CUROM:

Donderdag: 6.30 Hier is de Jeugd! Een programma voor de rijpere jeugd, verzorgd door leerlingen van de AMS; 6.50 Dinermuziek; 7.20 Uitzending in het Papiament: 1) Nieuwsbulletin; 2) Tango's en walsen; 7.35 De Andrews sisters zingen tropische liederen: 1) Sing a tropical song; 2) South American way; 3) Aurora; 4) Rum and Coca Cola; 5) Begin te Beguine; 6) Ti-pi-tin; 7) Tico-tico; 8) Say „Si si"; 8 Nieuwsbulletin; 8.15 Gevarieerde operamuziek; 8.30 Dr. Ds. A. J. C. Krafft spreekt over het Gedenkboek, i.v.m. het Gouden Jubileum van H.M. de Koningin; 8.45 Klassiek concert: 1) Le sacre du Printemps, Ballet van Strawinsky, Philadelphia Orkest; 2) L'apprenti Sorcier (De tovenaarsleerling) van Dukas, Parijs Conservatorius orkest o.l.v. Philippe Gaubert; 9.30 De wereld schrijft...... Overzicht van perscommentaren; 9.35 American Parada (Artisten, diemomenteel in Amerika geliefd zijn); 9.55 Korte samenvatting van het voornaamste nieuws van de dag; 10 Sluiting.

Nieuws van Overal

OTILIO ULATE HEEFT STEEDS DE LEIDING.

Uit San Jose, hoofdstad van Costa Rica, seint Reginald Woods dat eenieder, vol verwachting is naar de bekendmaking van de naam des winnaars van de presidentiële verkiezingen welke Zondag jl. gehouden zijn. Een onofficieel bericht meldt, dat Otilio Ulate van de Nationale Partij werkelijk de leiding heeft op Rafael Calderon Guardia. Bijna alle stemmen zijn reeds binnen.

Van de 1476 stemdistricten zijn reeds de stemmen binnen van 1202. Hiervan heeft Ulate reeds 54004 stemmen op zijn naam terwijl Calderon 44201 wist te behalen. Huberto Gonzalez van de communistische partij en de vier andere presidentiële candidaten hebben slechts 736 stemmen gekregen. Velen der communisten hebben hun stem op Calderon uitgebracht.

De leden van het Congres die met spoed naar San Jose zijn gekomen op order van president Teodoro Picado, wachten een speciale zitting af van het Congres. L. Gaceta, het regerings dagblad is vandaag echter verschenen zonder een enkel aanduiding van een Congresbijeenkomst.

Calderon heeft verklaard dat de voortijdige bekendmaking door het gerechtshof van de winnaar der verkiezingen vóór onze beschuldigingen, getuigen van bedrog, waartegen natuurlijk de strijd zal worden aangegaan. Hij zeide dat zijn partij zich niet gebonden acht aan de politieke overeenkomst, die in Augustus jl. gesloten werd vanwege het feit, dat de tegenstanders hebben gepleegd.

Ulate beschuldigde de communisten van een militair plan voor een staatsgreep teneinde een dictatorschap te vestigen. Politieke waarnemers geloven, dat de regering bang is om stappen te nemen, daar zij een algemene staking vreest.

Reeds in de maand Augustus en Juli van verleden jaar hebben de arbeiders ongeveer 12 dagen gestaakt.

PALESTINA COMMISSIE ONWETTIG? ..

Voor de Veiligheidsraad verklaarde de Syrische gedelegeerde Farez Alkhour, dat de Palestina-commissie niet op wettige wijze tot stand is gekomen en dus geen recht van bestaan heeft. Volgens hem heeft de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties ten aanzien van het verdeelplan van Palestina, alleen een geadviseerd plan aanvaard. Geen ander der naties hebben echter tot dusver dit plan overgenomen. Hij bestreed dan ook dat de Veiligheidsraad enig rapport van de commissie in behandeling kan nemen.

De Canadese voorzitter van de Raad verklaarde dat de Raad nota zou nemen van zijn geopperde bezwaren.

STAFFORD CRIPPS WAARSCHUWT.

De Britse Minister van Financiën Sir Stafford Cripps waarschuwde Dinsdag het Britse volk, dat de kloof tussen de buitenlandse uitgaven en de opbrengsten uit het buitenland, dreigende afmetingen heeft aangenomen.

Indien deze kloof niet overbrugd wordt, aldus Cripps, zullen essentiële importen van voedsel en grondstoffen moeten worden afgesneden. Dit kan echter worden tegengegaan door een inspanning van het gehele Britse volk, gesteund naar Cripps hoopt, door de hulp volgens het Marshallplan. In 1947 heeft Engeland aan importartikelen 2105 millioen pond uitgegeven, waartegenover de opbrengst staat van 1430 millioen pond aan exportartikelen.

LIE ZAL ZIJN BEST DOEN.

Trygve Lie, secretaris generaal van de Uno heeft Engeland ingelicht, dat hij alles zal doen teneinde de verdeling van Palestina door te voeren. Op een persconferentie heeft Lie medegedeeld dat hij zijn standpunt reeds heeft uiteengezet aan de Minister van Staat, Hector Mac. Neil. Dit heeft Lie gedaan tijdens zijn recent bezoek aan Europa. Lie heeft verkaard: „Ik heb duidelijk gemaakt,dat het mijn plicht is om de besluiten van de Algemene Vergadering van de Uno te verwezenlijken. Ik zal daarom mijn uiterste best doen en alle middelen aan te wenden die mogelijk zijn, om mijn plicht te vervullen. Lie ontkende echter het bericht volgens welk hij aan Mc. Neil gezegd zou hebben dat de speciale zitting van de Uno in verband staat met het geval dat de Palestijnse commissie het dode punt bereikt heeft.

HET MINISTERIE ONTKENT.

Het Britse Ministerie van Buitenlandse Zaken te Londen heeft het gepubliceerd bericht, volgens welk Engeland pogingen doet om een nieuwe vergadering der Ministers van Buitenlandse Zaken bijeen te roepen, tegengesproken. Een zegsman zeide, dat dergelijke plannen niet bestaan. Hij erkende echter dat er drie punten zijn die de aandacht van de raad kunnen eisen nl. a) het vredesverdrag met Oostenrijk, b) de toekomst van het Italiaans voorooriogs keizerrijk en koloniën en c) het vredesverdrag met Japan. Hij voegde er aan toe dat de twee eerste punten niet in studie zijn genomen door de afgevaardigden. Het derde punt echter is wel in bespreking, doch de Westerse en Atlantische machten kanten zich tegen de eis van Rusland. Rusland wil nl. hebben dat slechts de vier grote mogendheden een vredesverdrag voor Japan moeten ontwerpen.

NAAR CARACAS.

Minister-president Alvaro Albornoz van de Spaanse Republikeinse regering vertrok per vliegtuig uit Mexico-stad naar Caracas om de installatie van president Romulo Gallegos bij te wonen. Hij wordt vergezeld door Marino Ruiz Funes, de vroegere Republikeinse minister van Justitie.

RUSSEN ONDERZOEKEN TREINEN.

Russische troepen hielden een Britse en een Noordamerikaanse trein tegen in de Sovjetzone van Duitsland. Bij incidenten hadden plaats te Mariënborn op de grens van de Britse en Russische zone. Officieus werd medegedeeld, dat de Britse trein onderzocht werd.

INDIA — PAKISTAN.

Pakistan becritiseerde India voor het zich meester maken van de macht in twee prinselijke Staten onder het voorwendsel te zoeken naar samenzweerders in verband met de moord op Gandhi. De quaestie kwam ter sprake in de Veiligheidsraad tijdens het debat hoe er een vrije volksstemming gehouden zou kunnen worden in Kashmir. Zaffullah Khan, de minister van Buitenlandse Zaken, citeerde een bekendmaking uit New Dehli, dat India de Hindostaanse vorsten van de naburlanden Alwar en Bharatpur in Rajputana had afgezet in een poging om een organisatie van Hindostaanse samenzweerders van de uiterst linkse richting te ontdekken, die er van verdacht werd deel te hebben aan de moord op Gandhi. Zaffullah Khan vroeg of nu India het bestuur dezer twee vorstendommen zonder meer heeft aangenomen, er gerekend kan worden op een eerlijke volksstemming in Kashmir, waarin India betrokken is.

BESCHIETINGEN.

De Griekse guerrilla's beschoten Dinsdagmorgen voor zonsopgang de haven van Saloniki. Deze beschieting geschiedde met mortieren en duurde twintig minuten. Vier personen, waaronder een Britse soldaat werden gedood. Enkele uren daarna werd een aanval der guerrilla's door de regeringstroepen afgeslagen. Men neemt aan dat het mortiervuur afgegeven werd van af een heuvel nabij Saloniki. Later bleek echter dat de guerrilla's de stad zo dicht waren genaderd dat zij feitelijk door het Griekse convet in de haven onder vuur konden worden genomen.

INDIA COMMISSIE NAAR NEW DEHLI.

Van gezaghebbende zijde wordt vernomen dat de India-delegatie onder leiding van Ayyanger Woensdag a.s. naar New Dehli zal terugvliegen. India heeft al eerder op de dag bekend gemaakt, dat de delegatie uitstel der debatten in de Veiligheidsraad gevraagd heeft, zodat zij een ruggespraak kan houden met de Minister van Buitenlandse Zaken Sir Zafrullah Khan. Khan heeft verklaard dat zijn regering tegen een uitstel is, daar de kwestie spoedig moet worden opgelost.

Men verwacht dat ook Pakistan de geboden gelegenheid zal aangrijpen om naar Karachi te vliegen voor het houden ener ruggespraak. Voorts wordt nog vernomen dat India aan Tsjechoslowakije heeft gevraagd om in de commissie van drie van de Veiligheidsraad op te treden.

..BRIEF AAN VAN MOOK.

In een brief aan Luitenant-Gouverneur Generaal Dr. Hubertus van Mook heeft de Republikeinse Minister President Hatta verklaard dat de republiek gaarne bereid is tot medewerken aan de tot standkoming van een interim regering.

Deze brief werd thans ter kennis gesteld aan de delegatie. In welingelichte Nederlandse kringen is men van mening, dat de bereidwilligheid der Republiek om deel te nemen aan een interim regering betekent, dat de republiek de positie van deelstaat accepteert. Ingevolge de eerste der zes politieke beginselen zal deze worden overgedragen door de souvereiniteit van Nederland aan de Verenigde Staten van Indonesië, welke dus nu ten volle is erkend. In Republikeinse kringen deelde men aan Aneta mede, dat de interim regering een der eerste punten van besprekingen moet zijn op de vergadering der delegaties. In Hatta's brief zou de hoop zijn uitgesproken dat de besprekingen over de interim regering spoedig gevoerd zullen worden.

LEVEND VERBRAND?

In het sanatorium te Saint John op New Foundland zijn 35 personen bij een brand gedood. De meesten waren bedlegerige patiënten tussen de 70 en de 90 jaar. Het gebouw is geheel vernield. Een aantal patiënten is levend verbrand, terwijl een andere groep verstikt is. Een man vond de dood toen hij uit een raam van de derde verdieping naar beneden sprong. Het vuur is vermoedelijk ontstaan door het ontploffen van een olie-reservoir.

Geen Onbeperkte Macht Door Monopolie Van De Destructieve Atoombom

door

D. H. LIDDELL HART. .

Roekeloos gebruik kan tot grote gevaren voor aanvallend land leiden

—:—

Atoomoorlog kan zelfmoord zijn

—:—

Door opheffing monopolie kleine landen beter af

—:—

De mening, dat de zwakke landen door de atoombom zwakker en de sterke krachtiger zijn geworden heeft algemeen ingang gevonden. Door de bom toch zouden de enkele grote mogendheden der wereld uiteindelijk hun wil steeds kunnen doordrijven.

Ter illustratie wordt op het Japanse voorbeeld gewezen. Dit land, dat over een in verhouding tot zijn omvang zeer grote militaire macht beschikte, capituleerde, zei men, na twee atoombombardementen, ondanks het feit, dat het weerstandsvermogen van het land toen nog groot genoeg was voor een langdurige oorlog. Daaruit wordt dan de conclusie getrokken, dat de situatie van de kleine landen door de atoombom nog meer verzwakt is dan door de moderne gemechaniseerde oorlog.

Bij een studie van dit probleem kan allereerst geconstateerd worden, dat het gebruik van de atoombom tot op zekere hoogte beperkt is. Om een voorbeeld te noemen, kunnen de V.S., die de enige natie zijn die de bom bezitten, geenszins steeds hun wil in de internationale politiek opleggen. Dit is waarschijnlijk een gevolg van het feit, dat andere landen er zich welbewust van zijn dat de V.S. de bommen slechts in alleruiterste noodzaak zullen gaan gebruiken.

Verder wordt het gebruik beperkt door de te weeg gebrachte radicale vernielingen. De bom kan uitsluitend vernielen. Zij is geen werktuig, dat gebruikt kan worden om te helpen bij infiltratie of bezetting. Daarom is zij niet geschikt als middel om pressie uit te oefenen. Zelfs de meest roekeloze staatsman zal er voor terugdeinzen dit allesvernietigende wapen te gebruiken. Daarop vertrouwen de tegenstanders.

Een tweede moeilijkheid vormen de onderlinge verbindingen en contacten der verschillende staten. Wanneer de atoombom gebruikt zou worden voor het afdwingen van diplomatieke eisen, doodt men in de hoofdstad van 't weerspannige land niet alleen de eigen landgenoten, het eigen ambassadepersoneel en de reizigers, maar ook die van andere landen en dat zou verrassende gevolgen kunnen hebben.

De dreiging van de atoombom zal er toe leiden, dat de infiltratie-techniek verder ontwikkeld wordt. Hoe dieper een gebied geïnfiltreerd wordt, hoe minder effect de bom zal hebben. In nog grotere mate geldt dit met betrekking tot een „burgerlijke" infiltratie (vijfde kolonne).

Deze infiltratie zou zo ver kunnen gaan, dat de indringer zijn bestuurs apparaat en industrie naar het bezette gebied overbrengt en de in die gebieden wonende bevolking naar zijn eigen bedreigde steden brengt. Deze oeroude tactiek zou een zeer effectief middel ter bestrijding van de atoombom kunnen zijn.

Vervolgens is er de vrees, dat ook de tegenpartij het geheim zou kunnen bezitten. Die vrees heeft de eerste acht maanden van de tweede wereldoorlog beheerst. Niemand wilde toen beginnen te bombarderen uit vrees voor vergelding. Wat de atoombom betreft zou dit argument nog veel zwaarder wegen. De wereldeconomie is door de gewone oorlogswapens reeds enorm ontwricht, hetgeen men tijdens de onbeperkte oorlogsvoering ongetwijfeld niet voldoende beseft heeft. De vernielingen, veroorzaakt door atoombommen, zijn volkomen en zouden een soort van zelfmoord voor beide partijen betekenen.

Dit is een duidelijk „teken aan de wand". Het risico van een atoomoorlog is zo groot, dat zelfs de meest hebzuchtige regeringen wel op hun tellen zullen passen.

Velen vrezen, dat de kans bestaat, dat ook andere landen het geheim van de atoombom zullen ontdekken. Dit zou inderdaad tot een nog meer gespannen toestand leiden, omdat de rivaliteit nog groter wordt. Een steeds beter wordend verstandhouding tussen de volken kan een tegenwicht tegen deze bedreiging vormen.

De kans op een voorzichtiger politiek zou toenemen, wanneer alle landen en niet alleen de grote staten het bezit van het geheim bezaten. Indien de vervaardiging niet meer zo ingewikkeld en duur was, zou dit voor de kleine landen een grote verbetering van hun situatie betekenen. Zij toch zouden dan niet meer zo hulpeloos en zwak tegenover de grote mogendheden staan.

In het atoomtijdperk verkeren dichtbevolkte en sterk geïndustrialiseerde landen in een ongunstige positie. Landen met een uitgestrekt, dunbevolkt territoroum met weinig steden zullen zich het veiligst kunnen voelen.

Ook de afstanden en natuurlijke hindernissen zullen een rol spelen. Deze beide factoren zullen de verdediging tegenover de conventionele wapens en draadloos bestuurde projectielen vergemakkelijken.

Wanneer er geen monopolie meer bestaat voor atoomwapens, zouden de kleine landen zelfs in een betere situatie dan de grote mogendheden kunnen komen te verkeren.

Landen als Brazilië, Argentinië, Australië, Zuid-Afrika, Noorwegen, Spanje en Turkije, zouden dan ten opzichte van de grote mogendheden in een veel betere diplomatieke positie komen te verkeren. Door deze internationale democratie kunnen ontstaan.

Te gelijker tijd zouden veranderingen in het systeem van de machtspolitiek er toe leiden, dat met betrekking tot het gebruik van de atoomenergie afdoende internationale conventies worden opgesteld.

Hoe New Yorkse Forensen Reizen

Moord en doodslag in subway

De meeste mensen in New York, wonen buiten óf in de voorsteden. De heren des huizes hebben hun werk in New York en moeten gemiddeld een uur reizen om er te komen. Zij zijn de z.g. „cummuters" (forensen) en daarop is een groot deel van het vervoer berekend. De voorsteden van Long Island hebben het gemakkelijk, want bijna elke plaats is te bereiken met de Subway, die maar 5 Am. centen kost. Toch moet men dit reizen niet onderschatten. Op de drukste uren is het in de subway komen een kwestie van moord en doodslag. Daar zijn de overvolle trams en treinen in Holland nog niets bij. De moeilijkheid is hier, dat het zo vlug moet gebeuren, en dat het niets helpt of je een trein voorbij laat gaan, want tegen do tijd dat de volgende aankomt is het net even vol.

De mensen drommen door de tourniquets, stoppen een nickel in de gleuf en rennen dan naar de perrons. Komt de trein aan, dan is het zo'n gedrang, dat je je voeten niet meer op de grond hebt, maar volkomen naar binnen gedragen wordt. Het gebeurt dan ook zo nu en dan dat iemand onder de aankomende trein wordt geduwd. Binnengestuwd kijk je of je nog helemaal aan elkaar zit, want het is niet ongewoon, dat de mouw uit je jas is gescheurd. In al die volte zijn er natuurlijk nog zakkenrollers ook; uit het pak van een van mijn kennissen was netjes 'n vierkant stuk uit de zak gesneden en een portemonnaie gerold, waar hij niets van gemerkt had. Binnen de twee minuten zijn de schuifdeuren hermetisch gesloten en rolt de trein met donderend geraas door de tunnel.

Ontbijt thuis is ongewoon.

Het is grappig de Amerikaan gade te slaan als hij 's morgens naar kantoor gaat. De meeste mannen krijgen geen ontbijt thuis; hongerig dringen ze dus de treinen binnen, kopen en passant een courant en worden al lezende trein weer uitgedrongen. Daarna verdwijnen ze ook weer gewoonte-getrouw een bar binnen en krijgen hun kop koffie met een hot-dog (cadetje met een lang gebakken worst ertussen), wat het standaard-ontbijt is. Daarna stappen ze pas naar hun werk.

Voor mensen uit New-Jersey is het anders. Zij gaan per trein en moeten daarna de Hudson River over, wat of per pont of per subway onder de River kan gebeuren. Sommigen rijden met de auto tot de Hudson, parkeren hem daar en gaan verder per subway. Het is nl. onmogelijk om in het hartje van Manhattan je auto kwijt te raken, want overal is het langer parkeren dan twee uur verboden, of er is helemaal geen plaats. Woont men niet zo ver weg, dan is er meestal ook een busverbinding. In de bussen mag niet gerookt worden, er staan zelfs hoge boetes op. Dat neemt niet weg, dat bijna iedereen en ook de chauffeur lustig rookt, en niemand er ooit iets van zegt.

De pont is voor voetgangers en auto's. Zij zijn enorm groot en log, maar gaan toch met een behoorlijke vaart. De Hudson is wijd en er staat veel stroom, zodat ze eerst stroomopwaarts gaan, om daarna af te drijven. Het is nog steeds fascinerend om New-Yorks skyline, die je dan zo mooi kunt zien liggen, langzaam maar zeker dichterbij te zien komen. Bij elke belichting is het anders en vooral 's avonds is 't sprookjesachtig.

Bagage maakt het reizen duur.

Het grootste probleem is met een paar kleine koffers of iets dergelijks te moeten reizen. Behalve op de grote stations, zijn er bijna nergens kruiers. Daarbij kan je er onmogelijk mee in de Subways, want je komt er niet tijdig mee in en uit. Ook de bussen nemen je eenvoudig niet mee, als je iets grotere bagage hebt dan in het net kan. Het enige dat overblijft is dus de taxi, die ongeacht de meterteller nog eens extra 7 dollar rekent als de grens van zijn Staat overschrijdt. Ook het vervoer van grote kisten is een probleem. De spoorwegen garanderen nooit dat iets op tijd aankomt en het kan óf een paar dagen duren. Moet je dus iets op 'n zekere datum ergens hebben, dan is de beste oplossing het met een expeditiefirma te laten vervoeren, als die ten minste niet net aan het staken is; maar men moet dan niet verbaasd over de rekening! In Holland hebben de meeste mensen geen idee over de enorme afstanden in de V.S. en de moeilijkheden om je zelf of iets anders te laten vervoeren. Bijna iedereen moet twee uur per dag reizen om van en naar zijn werk te komen. Het is dus te begrijpen, dat dit een vermoeiend bestaan is.

Van her en der

BRITS VERZOEK AFGEWEZEN.

De Bulgaarse en Hongaarse regeringen hebben het Brits verzoek afgewezen.

De Britten hebben deze regeringen nl. verzocht om een opgave van de sterkte der semi-militaire eenheden. Volgens de bepalingen der vredesverdragen, aldus de regering van Bulgarije en Hongarije, moet een dergelijk verzoek worden ingediend door de leiders van de Amerikaanse, Britse en Russische militaire missies. Dit moet dan ook gezamenlijk geschieden. De Britse Minister Mac Neil heeft in het Lagerhuis verklaard, dat aan de Britse vertegenwoordiger is opgedragen om deze mening te bestrijden. Tevens is aan de Russische vertegenwoordigers in de beide hoofdsteden verzocht, om zich bij dit verzoek om inlichtingen aan te sluiten.

RAPPORT OPGESTELD.

De Palestijnse commissie van de Verenigde Naties heeft een rapport opgesteld voor de Veiligheidsraad. In dit rapport verzoekt de commissie om gewapende strijdkrachten ter beschikking te stellen om het verdeelplan van Palestina door te voeren.

De commissieleden hebben lang gedebateerd om tot een overeenstemming te komen omtrent de wijze waarop de veiligheid in Palestina moet worden gewaarborgd.

SALARISVERHOGING GEEIST.

De Britse ambtenarenbond besloot de eis tot salarisverhoging door te zetten.

Dit zal geschieden niet tegenstaande het ondanks door de regering gedane verzoek om tijdens de huidige toestand geen eisen in te dienen. Deze bond telt in het totaal 150.000 leden.

Waarschijnlijk zullen ook andere vakverenigingen van overheidspersoneel zich bij deze eis aansluiten. Deze tellen in het totaal ruim 100.000 leden.

EEN TWEEDE FRONT?

De Irakse generaal Ismail Safwat Pasha, operbevelhebber der gezamenlijke strijdkrachten van de Arabische Liga, arriveerde uit Damascus te Cairo. Hij diende operatie plannen in, waarin hij vooorstelt om een tweede front te openen in Zuid-Palestina. Hierdoor zou de Joodse Hagana gedwongen worden haar strijdkrachten te verdelen.

De secretaris-generaal Passa deelde mede dat thans de besprekingen afgelopen zijn. Van nu at zal alles in daden worden omgezet.

DIE DURFT WAT.

Een scheepsbouwer uit Zweden is met zijn hond alleen in een opgeknapte acht meter lange reddingsboot van San Francisco naar Panamakanaal gevaren. Dit is een afstand van 4800 kilometer. Hij heeft tevens ook het plan naar Zweden over te steken.

DEENSE MISSIE.

Twee Nederlandse paters Lazaristen, G. Coenen en G. Gommans, zijn naar Helsingör in Denemarken vertrokken om er een Franse confrater bij te staan in de zielzorg. Er is slechts één parochie in deze stad van 16.000 inwoners, waarvan er 600 katholiek zijn. Denemarken met zijn 3 millioen zielen telt in totaal 2.500 katholieken.

DAKOTA VLIEGTUIG NEERGESTORT.

Een officieel communique van het informatie bureau van het leger meldt, dat een Dakota vliegtuig nabij Bandoeng is neergestort. Het vliegtuig had 19 personen aan boord. Het communique meldt dat de Dakota van het vliegveld van Bandoeng op Dinsdag jl. is gestegen met bestemming Batavia. Dit traject placht het vliegtuig af te leggen in 25 minuten. De Dakota stortte neer, volgens latere berichten te Padalaran, en alle inzittende zijn om het leven gekomen.

Buiten de vier leden van de bemanning zaten nog in het vliegtuig elf militaire passagiers en vier burgers, waaronder twee vrouwen. Een patrouillevliegtuig heeft het wrak gevonden.

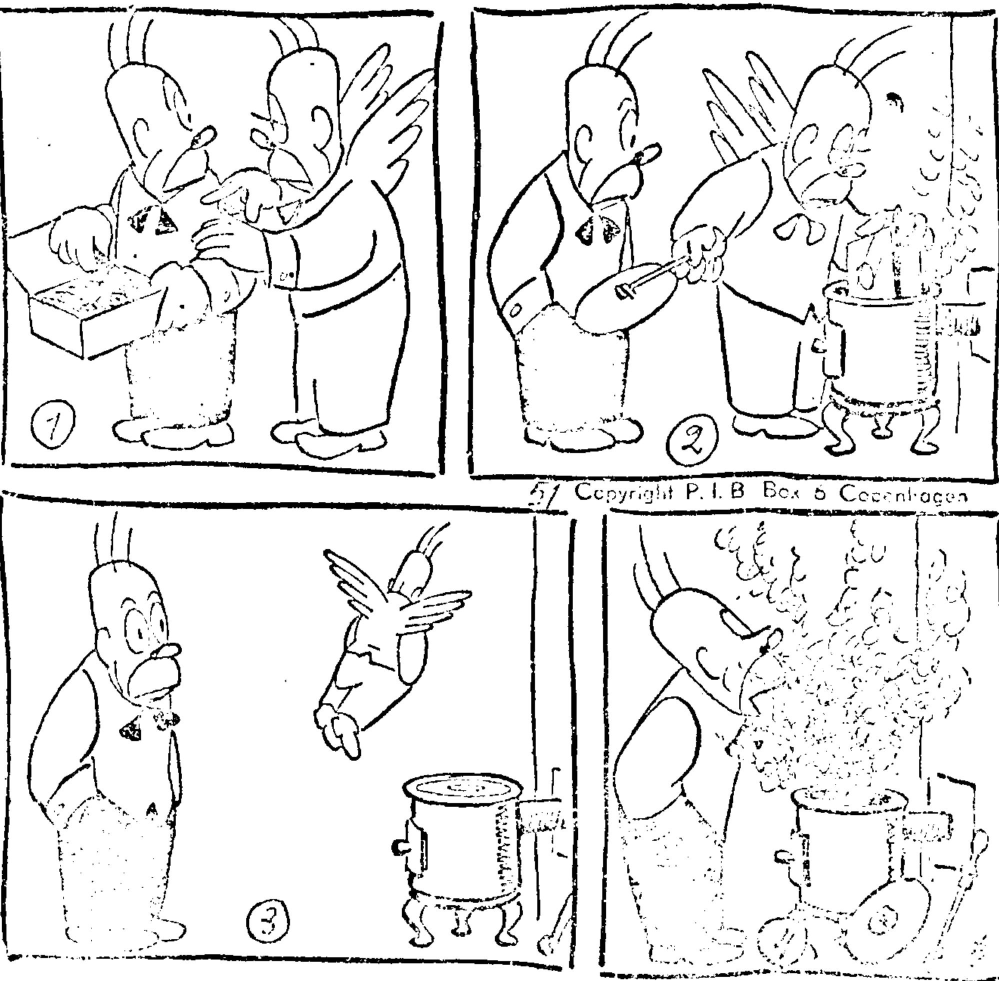
EEN MERKWAARDIGE OPERATIE.

Een dezer dagen had in Stockholm een merkwaardige operatie plaats. De Zweedse chirurg C. Graaford wist de Fransman Havard het leven te redden door bij hem een gedeelte van de aorta of grote lichaamsslagader te verwijderen, waarna hij de twee uiteinden weer aan elkaar hechtte. Dat dit uiterst snel moest geschieden, behoeft wel geen betoog, als men zich realiseert, dat het hart op het crietieke moment moest stilstaan, hetgeen vanzelfsprekend slechts enkele seconden kan duren.

Raymond Havard, die 24 jaar oud en gehuwd is — hij heeft een dochtertje van enkele maanden oud — leed reeds twee jaren aan een vernauwing in de aorta. De artsen, die hem behandelden, beschouwden zijn geval als volkomen hopeloos en gaven hem nog steeds anderhalf jaar te leven. Een redacteur van het blad „Paris Presse", die toevallig van het geval op de hoogte was, had echter van de grote kundigheid van de Zweedse chirurg gehoord en stelde zich met hem in verbinding. Aangezien Havard niet in staat was de hoge kosten, aan een moeilijke operatie verbonden, te dragen verklaarde Dr. Graaford zich bereid deze gratis te verrichten. De K.L.M. tezamen met de Air France vervoerde Havard naar Stockholm.

De operatie, een unicum in de medische wereld, slaagde uitmentend, en werd bijgewoond door 32 chirurgen uit 8 verschillende landen.

Havard bevindt zich thans nog in een hospitaal te Stockholm, maar het ziet er naar uit, dat hij spoedig naar Parijs zal kunnen terugvliegen.

EEN GOEDE DAAD IN ROOK VERVLOGEN.

HERDENKING IN ITALIE.

Gisteren herdenkt Italië de eerste jaardag van het vredesverdrag, waarbij de vier provincies van Venezia Giulia aan Joegoslavië werden overgedragen. Het nationaal comite voor Venezia Giulia en Zara, een pro-Italiaanse organisatie, die pogingen doet van een terugkeer naar Italië, heeft een manifest uitgegeven waarin verklaard wordt dat er geen macht op de aarde kan bestaan die de bewoners van deze provincies zou kunnen dwingen om hun vaderland te beschouwen als een buit welk door de overwinnaars verdeeld wordt.

Geen enkele dictator zal in staat zijn de Italiaanse gevoelens der bewoners van deze provincies weg te nemen. Een proclamatie van de nationale Italiaanse liga luidt: „Herdenkt even de 600.000 Italianen die hun leven gegeven hebben in wereld oorlog I, teneinde Trieste Italiaanse grondgebied te maken.

ONDER DE VRIJHEIDSVLAG.

De begrafenistrein is uit New Dehli vertrokken. Bedekt onder de vrijheidsvlag van India werd het overschot van Gandhi naar zijn laatste rustplaats vervoerd. Morgenmiddag zal zijn as worden toevertrouwd aan de heilige rivieren van Jumna, Ganges en Saraswati nabij Allanabad. Men verwacht een belangstelling van ongeveer drie millioen zielen.

RUSSISCHE ACTIVITEIT.

In Leipzig in de Russische bezettingszone van Duitsland, zijn negen leden van de Katholieke Actie ontvoerd, waaronder Otto Gallus, de leider van de plaatselijke organisatie. Werner Ihmels, een vooraanstaande figuur in de protestantse wereld van Saksen, is eveneens ontvoerd.

Op de universiteit van Leipzig hebben de Russische autoriteiten een speciale faculteit voor „Leninisme" geopend. De studenten die deze cursus volgen, krijgen een extra-toewijzing van levensmiddelen.

EEN NATIONALE STAATSKERK.

Maarschalk Tito heeft opdracht gegeven voor Zuid-Slavië een nationale staatskerk op te richten. In Belgrado zijn 300 orthodoxe geestelijken bijeengeweest om de organisatie er van te bespreken. Het doel van deze staatskerk moet zijn: samenwerking met de regering op cultureel en sociaal gebied en uitvoering van het vijfjarenplan van Tito.

KARDINAAL MINDSZENTY BESCHULDIGT.

De communistische aanvallen op de Kerk zijn sinds de oprichting van de Kominform in heftigheid en aantal toegenomen. Kardinaal Mindszenty, primaat van Hongarije, wordt van politieke activiteit beschuldigd. De leider van de Hongaarse communisten, Revai, noemde hem onlangs de „propagandist der Habsburgers". Radio Moskou heeft de aartsbisschop van Munchen, kardinaal Faulhaber, er van beschuldigd, een geheime ontmoeting te hebben gehad met de vertegenwoordigers van de Westelijke mogendheden, ten einde de oprichting te bespreken van een anti-communistische staat in Zuid-Duitsland en Oostenrijk. Radio Vaticaan maakte kort geleden de opmerking, dat de communistische tactiek op dit gebied precies dezelfde is als die der nazies.

NIEUWE KATHOLIEKE HOGESCHOOL.

Kardinaal Spellman heeft in New York de eerste steen gelegd voor een nieuwe katholieke hogeschool, welke de naam zal dragen van Mgr. Stepinatsj.

WAT ACTIE DOEN KAN!

De steeds meer slinkende recetten voor de film „Forever Ambor" heeft de Twentieth Century Fox, die dit werk heeft geproduceerd, genoopt onderhandelingen aan te knopen met de Liga voor Zedelijkheid in de Verenigde Staten. „Forever Ambor" was door de katholieke geestelijkheid ontoelaatbaar verklaard. De liga voerde een actieve campagne voor de ingangen van de bioscopen, waar de film werd vertoond. De president van de Twentieth Century Fox, Spyros R. Shouras, heeft de liga zijn verontschuldigingen aangeboden voor hetgeen hij aanvankelijk over deze campagne had gezegd. Thans heeft de filmmaatschappij zich bereid verklaard de film te reviseren, zodat zij van de katholieke filmindex zal kunnen worden afgevoerd.

„MIJN TREIN".

Dat nationalisatie niets te maken heeft met het spreekwoordelijke kluitje, waarmee een zelfverzekerd burger zich in het riet laat sturen, heeft een stugge en doelbewuste Brit trachten aan te tonen in het King's Cross-station in Londen, waar de man plaats had genomen in een posttrein voor Noord-Engeland. Met deze trein mochten echter geen passagiers worden vervoerd. De conducteur wees hem daarop, maar ontving het hooghartige antwoord: „De spoorwegen zijn nu nationaal bezit, dus dit is mijn trein."

Het verschil van mening bereikte daarna een temperatuur, die bedenkelijk hoog werd. De conducteur, bijgestaan door een paar collega's, meende, dat een min of meer gewelddadige ontruiming de laatste maatregel was. De „eigenaar" klampte zich echter vast aan het bagagerek en geen wrikken hielp. Ten einde raad werd de wagen afgehaakt en vertrok de trein zonder „zijn" passagier. De politie deed vervolgens de rest.

PREMIER THAKIN UN BIDT.

Staande voor de glazen kist, waarin het overschot van wijlen U Aung San ter ruste ligt bad de premer van Birma voor de vermoorde leider, zeggende: „Nu U Uw taak volbracht hebt en aan Birma de onafhankelijkheid hebt gegeven, vertrekt U naar de verblijfplaats der rustenden'."

In Juli verleden jaar werden U Aung San en zes andere ministers van Birma doodgeschoten in de tijd toen de onafhankelijkheid van Birma, waarvoor zij zo hard gestreden hadden, verwezenlijkt werd. De ceremonies vonden plaats volgens de traditie van Birma en de overlevenden kregen hun ontslagbrief als bewijs, dat zij ontheven zijn van alle aardse verplichtingen.

VERKWISTING.

In Engeland is men thans zeer zuinig met brandstof en met electrische energie, en niet zuinig met straffen tegen verwisten. Te Stoke in Trent had een firma de snoodheid begaan om een blikvanger in de etalage te laten functionneren op een batterijtje van $4\frac{1}{2}$ Volt.

Dit feit had ten gevolge:

1o. dat een controleur kwam kijken, de overtreding rook en naar binnen stapte;

2o. een levensgroot debat aanving met de beheerder van de winkel over hetgeen al dan niet geoorloofd was;

3o. proces-verbaal opmaakte;

4o. diverse typistes gingen rapporten overtikken, in diverse veelvouden;

5o. aan de snode overtreder werd een proces-verbaal ter hand gesteld;

6o. Desnode overtreder klimt in de telefoon en belt diverse instanties op; hij vindt juist niet die instantie, welke hij hebben moet en vraagt na een dag bellen om assistentie van een rechtsgeleerde;

7o. de rechtsgeleerde confereert met de wetsovertreder;

8o. de rechtsgeleerde raadpleegt de jurisprudentie en stelt een pleidooi samen;

9o. het gerecht komt in beweging; eenvoudigheidshalve alleen een politie-rechter, bodes, klerken, griffier, die allen verwarming en verlichting nodig hebben;

10o. verhoor van verdachte, pleidooi van raadsman, vermaningen van politierechter, vonnis;

11o. verontwaardig nakaarten van rechtsgeleerde en cliënt;

12o. stukken in de pers;

13o. ik schrijf er een „stukkie" over;

14o. u lacht er om.

En dat alles om een batterijtje van $4\frac{1}{2}$ Volt. Wat 'n verkwisting!

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN.
C.P.I.M.

Donderdag.

Telegram Afdeling: tel. 307. na 23 uur A. R. Th. Henze, tel. 462.

Personeel Afdeling: L. A. Lemmens, Bernhardlaan 2, tel. 272.

Materialen Afdeling: Th. G. Boot, Julianadorp 1 (oud), tel. 720.

C.S.M.

Rederij: F. R. van Rosevelt, tel. 440.

Scheepsagentschap: 8 — 23 uur Office, tel. 458—551: 23 — 8 uur A. Bloemink, tel. 288.

Dok Afdeling: L. Boeren, tel. 242.

Bioscoopprogramma: Theater Asiento: Donderdag 12 Februari: „A night of adventure". Toegang boven 16 jaar.

SPORTCLUB „ASIENTO".

Voetbal: Zaterdag 14 Februari speelt het Jeugd-elftal tegen een Asiento combinatie op het terrein Rio Canario. Aanvang 4.15 uur n.m. Scheidsrechter Hr. G. Visser. De Jeugd speelt in witte en de andere in rode shirt

Zondag 15 Februari, vriendschappelijke voetbalwedstrijd tegen R.C.C. op het terrein Rio Canario. Aanvang 4.15 uur n.m. Scheidsrechter H. A. Goedhart.

SOCIETEIT „ASIENTO".

Bridge-drive: Op Dinsdag 10 Februari jl. werd aan dertien tafels verwoed gevochten. De uitslag was: H. H. Berend — Kappel 3850 punten; H.H. Oetelmans — Van Leeuwen 3510 punten; H.H. Kraayeveld — Welschen 3430 punten; H.H. Kramer — Jansen 3160 punten; HH. Tecla — Heidsieck 2620 punten; H.H. Nihhof — Vermeulen 2390 punten, terwijl de H.H. Kraayeveld en Welschen er met de slamprijs van door gingen. De tweede wedstrijd in deze serie wordt gehouden op Dinsdag 17 Februari, in de grote zaal van de Sociëteit. Inschrijvingen à ƒ 1.— per persoon op de avond van de wedstrijd. Introductie toegestaan.

ROND DE COMMISSIE GENERAAL.

De wet tot opheffing van de commissie-generaal voor Nederlands Indië is van kracht geworden. De commissie generaal is ingesteld door de wet van 2 September 1946 omdat er een orgaan was welke de macht had om in alle zaken te beslissen welke het best in Batavia beslist konden worden. Met het oog op de ontwikkelingen in Indonesië deelde de regering op 23 September 1947 aan de Kamer mede, dat de commissie generaal niet langer nodig was.